

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 196.

Syvende Session.

58de Møde.

Mandagen den 18de Februar.

(Fortsat)

Lutein (fortsat): Vel har den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds indvendt imod en saadan Commisssion, at den neppe vilde føre til Maalet, og han har som Beviis herfor henviist til den Landocommisssion, der var nedsat 1849. Biskop er det saa, at denne ikke førte til de Resultater, man dengang ventede, men deraf kan ikke sluttes videre, end at Sagen ikke dengang var moden. Jeg mener, at enhver stor og gjennemgribende Reform ikke bør gjennemføres i det Døblit, Tanken derom opstaaer, men at den bør være Gjenstand for lang Tids Overveielse og Discussion, inden den bliver tilendebragt, og, fordi Sagen ikke dengang i 1849 var moden til Afgjørelse, er det ikke givet, at den ikke er det nu. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at henlede Opmærksomheden paa den Landocommisssion, der var nedsat i forrige Aarhundrede, og den ærede Rigsdagsmand vil vist med mig være enig i, at dens Resultater vare velsignelsesrige for Landet; fra den kan der neppe hentes nogen Indvending mod en Commisssions Nedsettelse. Naar han derimod gjorde den Indvending, at, hvad der vedtoges i en Commisssion som den af mig antydede, dog ikke kunde ansees som en Overeenkomst, fordi ikke samtlige Vedkommende kunde give deres Samtykke til en saadan Ordning af Forholdene, som man der blev enig om, da erkjender jeg med ham, at det netop er dette Forslags svage Punkt, og det var derfor, at jeg, da jeg forrige Gang

havde Ordet, omtalte, at jeg ogsaa havde tænkt mig Forholdet ordnet paa en derfra noget forskjellig Maade. Den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning) har imidlertid udtalt, at han ikke havde opfattet denne anden Maade, som jeg omtalte, og, naar en saa nøiagtig Sagttagere som han ikke har opfattet mig, maa Feilen formodentlig have ligget hos mig. Da jeg derfor maa forudsætte, at det er gaaet flere ærede Folkethingsmænd paa samme Maade, skal jeg i Korthed gjentage, hvad jeg dengang udtalte. Jeg udtalte, at jeg maatte ansee det for heldigt, om man kunde blive enig om at give Loven en fra den nu paatænkte noget forskjellig Form. Den nu foreslaaede Form gaaer ud paa at tilpligte enhverformhelt Godseier, forsaavidt han vil vedligeholde Fæstevæsenet, da ikke alene at overlade Gaardene til Fæsterne paa billige Vilkaar, men ogsaa, saafremt han ikke kan blive enig med Familien, at stille den paagjældende Gaard til Auction og af den derfor indkommende Sum at indbetale en Dvotadeel til Staten, for at denne Dvotadeel igjen kan blive udbetalt til Fæsterens Efterladte. I Modsetning til de Pligter, man saaledes paalægger Godseieren, vil man paa den anden Side tilstede ham, at han ikke alene skal see sig hævdet i den nu bestaaende Fæsteindretning, men man giver ham tillige Udsigt til, under visse, nærmere angivne Forudsætninger, at kunne inddrage et vist Quantum Bondejord; dette er, saavidt jeg har opfattet det, det nuværende Lovforslags Indhold. Den Form, som jeg ønskede at give Loven, og som jeg omtalte sidste Gang, var derimod den, at Loven istedetfor at indeholde en Forpligtelse for Godseieren skulde give en Tilladelse, saaledes nemlig, at den Gods-